

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 21 mars 2007

Mål nr

Ö 643-06

KLAGANDE

Malmstolen AB, 556194-7846

Strandvägen 19

444 31 Stenungsund

Ombud: SS

MOTPART

MS

Ombud: PN

SAKEN

Preskription

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Göta hovrätts beslut den 24 januari 2006 i mål ÖÄ 2184-05

_____

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Med ändring av hovrättens beslut förklarar Högsta domstolen att utmätning får äga rum för Malmstolen AB:s fordran mot MS enligt Eksjö tingsrätts dom den 8 oktober 1998 i mål FT 737-98 samt förpliktar MS att ersätta Malmstolen AB för rättegångskostnader i hovrätten med elvatusentvåhundrafemtio (11 250) kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 januari 2006 till dess betalning sker.

MS skall ersätta Malmstolen AB för rättegångskostnader i Högsta domstolen med trettioniotusen (39 000) kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för Högsta domstolens beslut till dess betalning sker.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Malmstolen AB har yrkat bifall till sin i hovrätten förda talan.

MS har bestritt ändring.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i Högsta domstolen.

SKÄL

I 5 § första stycket 1 preskriptionslagen (1981:130) anges att preskription avbryts genom att gäldenären erkänner skulden. Av första stycket 2 i bestämmelsen framgår att preskription också kan avbrytas genom att gäldenä-

ren får ett skriftligt krav eller en skriftlig erinran om fordran från borgenären. Det innebär att kravet eller erinringen skall ha kommit gäldenären till handa för att preskriptionsavbrott skall anses ha ägt rum. När krav skickas med brev, är det borgenären som står risken för att brevet inte kommer fram, och det ankommer på borgenären att styrka att brevet nått gäldenären (se NJA 1996 s. 809). Däremot behöver borgenären inte visa att gäldenären, efter att ha mottagit brevet, också rent faktiskt har tagit del av dess innehåll.

Eksjö tingsrätt har i dom den 8 oktober 1998 fastställt att Malmstolen har en fordran mot MS. Malmstolen har den 20 september 2004 ansökt om verkställighet av domen. För fordran gäller tre års preskriptionstid.

Malmstolen har uppgett att bolaget genom ett inkassobolag vid tre tillfällen haft telefonsamtal med MS vid vilka han erkänt skulden. Bolaget har vidare åberopat att inkassobolaget skickat 14 brev med krav eller påminnelser till MS på hans folkbokföringsadress och att inget av breven kommit i retur.

Till stöd för sina påståenden har Malmstolen åberopat ett utdrag ur inkassobolagets datasystem vari handläggare enligt bolagets rutiner skall registrera uppgifter om vidtagna åtgärder i pågående inkassoärenden. Av utdraget framgår att det gjorts tre noteringar om telefonsamtal samt att inkassohandläggare har noterat att fem krav- eller påminnelsebrev skickats till MS mellan den 2 juli 1999 och den 30 juli 2001, dvs. inom treårsfristen, och därefter nio brev mellan den 22 mars 2002 och den 20 april 2004. Bolaget har vidare åberopat kopior av sju av breven som uppges vara hämtade ur en automatiskt genererad datafil med brev som sänts till Posten för utskrift och befordran.

MS har bestritt att han vid telefonsamtal med inkassobolaget erkänt Malmstolens fordran samt att han mottagit något krav- eller påminnelsebrev.

Noteringarna i bolagets datasystem om telefonsamtalen är knapphändiga och svårtolkade. Med beaktande av det utrymme för missförstånd som föreligger om vad som avhandlats vid ett telefonsamtal, är det inte genom noteringarna styrkt att preskriptionsavbrott ägt rum genom att MS erkänt skulden vid ett eller flera av samtalen. Frågan är då om Malmstolen genom inkassobolagets brev har avbrutit preskriptionen av bolagets fordran.

Vad Malmstolen åberopat till stöd för att inkassobolaget har skickat krav- eller påminnelsebrev till MSs folkbokföringsadress vid de tidpunkter som angetts får godtas. Det har i målet inte gjorts gällande annat än att han under den aktuella tiden varit bosatt under denna adress.

I målet uppkommer således frågan i vad mån den omständigheten att ett brev bevisligen avsänts till mottagarens korrekta adress också skall godtas som bevis om att det nått adressaten. Denna fråga kan vara att bedöma på olika sätt beroende på syftet med och utformningen av den reglering som är föremål för prövning (se t.ex. NJA 1992 s. 303 och 1997 s. 734 angående vissa meddelanden i försäkringsförhållande samt NJA 1998 s. 60 och 2000 s. 75 angående återställande av försutten tid).

När det gäller frågan om bevisning för att en gäldenär mottagit brev med en preskriptionsavbrytande verkan har beviskravet brukat ställas högt. Den omständigheten att det är utrett eller ostridigt att ett enskilt brev avsänts till gäldenären har sålunda i detta sammanhang normalt inte godtagits som tillräcklig bevisning om att gäldenären också mottagit brevet, trots att avsän-

dandet i sig är ett starkt belägg för att försändelsen också nått adressaten (se NJA 1996 s. 809; jfr också 1998 s. 750). När det emellertid som här är fråga om ett flertal försändelser får möjligheten att inte åtminstone någon nått gäldenären anses vara närmast försumbar, om ingen särskild omständighet till stöd för detta föreligger (jfr prop. 1990/91:11 s. 19).

Eftersom MS inte har anfört någon tänkbar förklaring till att samtliga aktuella kravbrev skulle ha förkommit under postbefordran eller till att han av annat skäl inte fått dem, skall avbrott i preskriptionen av Malmstolens fordran anses ha skett.

_____

_____

_____

I avgörandet har deltagit: justitieråden Johan Munck, Gertrud Lennander, Dag Victor, Ann-Christine Lindeblad och Kerstin Calissendorff (referent)
Föredragande revisionssekreterare: Ulf Melchior